

Sygnatura akt III C 3/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 24 maja 2023 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie III Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodnicząca: sędzia Grażyna Sienicka

Protokolantka: sekretarz sądowy Agnieszka Weigt

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2023r.

na rozprawie

sprawy z powództwa L. K.

przeciwko K. K.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej K. K. na rzecz powoda L. K. kwotę 26 401,67 (dwudziestu sześciu tysięcy czterystu jeden złotych sześćdziesięciu siedmiu groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 lipca 2021r. ;
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- zasądza od pozwanej na rzecz powoda koszty postępowania w kwocie 1 519,58 (tysiąca pięciuset dziewiętnastu złotych pięćdziesięciu ośmiu groszy) wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku, do dnia zapłaty.

Sygn. akt III C 3/22

UZASADNIENIE

w postępowaniu zwykłym

Pozwem z dnia 30 grudnia 2021r. powód L. K. wniósł o zasądzenie od pozwanej K. K. kwoty 50 000 złotych tytułem części zachowku po zmarłym ojcu - T. K. wraz z odsetkami od dnia 25 lipca 2021r.

Powód wskazał, iż w skład masy spadkowej po zmarłym w dniu 6 grudnia 2020r. ojcu T. K. wchodzi:

- mieszkanie własnościowe położone w S. przy ul. (...) o wartości 230 000 złotych;
- garaż o wartości 15 000 zł
- samochód osobowy O. (...) o wartości 15 000 złotych.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc argumenty dotyczące poszczególnych składników majątku spadkowego w postaci:

1. mieszkania własnościowego położonego w S. przy ul. (...) o wartości 230 000 złotych - pozwana przyznała jego wartość, podniosła jednakże, że małżonkowie czynili na ww. składnik nakłady konieczne, w tym nakłady na jego zakup;
2. garażu o wartości 15 000 zł – pozwana podniosła, że został on sprzedany za kwotę 2 000 zł w roku 2020r.
3. samochodu osobowego O. (...) o wartości 15 000 złotych – pozwana podniosła, że został on sprzedany za kwotę 12 000 złotych w 2020r.

Pozwana podniosła nadto zarzut istnienia długów spadkowych w postaci kosztów pogrzebu, wykonania nagrobka i uiszczenia opłaty za miejsce pochówku.

Stan faktyczny.

W dniu 6 grudnia 2020r. w S. zmarł T. K..

W chwili śmierci spadkodawca był żonaty po raz drugi – z K. K.. Poprzedni związek małżeński T. K. został rozwiązany poprzez rozwód.

Małżonkowie K. K. i T. K. nie mieli wspólnych dzieci.

Postanowieniem z dnia 16 września 2021r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w S., w sprawie o sygn. akt I Ns 98/21 orzekł, iż spadek po T. K., zmarłym w dniu 6 grudnia 2020r. w S., na podstawie testamentu notarialnego z dnia 28 lipca 2020r. nabyła w całości, z dobrodziejstwem inwentarza K. K..

L. K. jest jedynym dzieckiem T. K..

Niesporne.

Związek (...) z matką L. K. został rozwiązany przez rozwód, gdy L. K. miał piętnaście lat. Miejsce pobytu małoletniego wówczas L. K. ustalono przy matce.

Dowód: przesłuchanie L. K. w charakterze strony k. 184.

14 lutego 1986r. T. K. zawarł związek małżeński z K. K..

Niesporne.

L. K. jest z zawodu żołnierzem, posiada wyższe wykształcenie, studia ukończył w Polsce, na Uniwersytecie (...), nie otrzymał od ojca darowizn.

Dowód: przesłuchanie L. K. w charakterze strony k. 184.

Więzy rodzinne między K. K. a L. K. były poprawne, relacje rodzinne nie były intensywne, jednakże regularne. Pozostawali w kontakcie telefonicznym, spotykali się, jednakże rzadko odwiedzali się w swoich domach.

Relacje między L. K. a jego macochą – K. K. były ozięble, zaś kontakt sporadyczny i realizowany niechętnie.

Dowód: przesłuchanie L. K. w charakterze strony k. 184-188, 193-196;

przesłuchanie K. K. w charakterze strony k. 196-198, 201-205.

T. K. i K. K., w trakcie trwania związku małżeńskiego nabyli mieszkanie, za środki pochodzące z majątku wspólnego.

Dowód: akt notarialny k. 37-41,

protokół nr (...) k. 35-36,

KW (...) – nieस्पorna.

T. K. chorował na nowotwór strun głosowych. Był kilkakrotnie hospitalizowany, odbywał radioterapię, miał trudności z jedzeniem. Początkowo był w stanie samodzielnie jeździć samochodem na zabiegi radioterapii, później kiedy wymagał pomocy korzystał z transportu medycznego, taksówki bądź pomocy syna.

L. K. miał wiedzę o stanie zdrowia ojca, odwiedzał go w szpitalu, znał jego lekarzy, rozmawiał z nimi o stanie zdrowia ojca, udzielał pomocy w opiece nad nim, kiedy został o to poproszony, pomógł w zapewnieniu opieki paliatywnej w domu.

L. K. pomagał również swojej matce.

Dowód: przesłuchanie L. K. w charakterze strony k. 184-188, 193-196;

przesłuchanie K. K. w charakterze strony k. 196-198, 201-205.

14 września 2020r. T. K. sprzedał garaż z blachy falistej za kwotę 2 000 złotych. W czynności tej zastępowała go wnuczka żony – I. K., która posiadała pełnomocnictwo od T. K..

Dowód: umowa sprzedaży k. 42.

21 września 2020r. T. K. sprzedał samochód osobowy marki O. (...) rok produkcji 2008 za kwotę 12 000 złotych. W czynności tej zastępowała go wnuczka żony – I. K., która posiadała pełnomocnictwo od T. K..

Dowód: umowa sprzedaży k. 51.

L. K. nie poproszono o udzielenie pomocy w zbyciu ww. składników majątku.

Niesporne.

K. K. choruje na serce. W 2019r. wyznaczono jej termin przyjęcia do szpitala w celu przeprowadzenia zabiegu operacyjnego. Pierwotny termin przyjęcia wyznaczono jej na 24 listopada 2019r. Aby zapewnić opiekę mężowi, podczas swojej nieobecności K. K. zorganizowała dla niego pobyt w hospicjum. K. K. miał tam jechać 23 listopada 2019r., zaś K. K. następnego dnia - do szpitala. T. K. został przebadany na obecność wirusa (...)19,

zaś w ostatniej chwili zmieniono K. K. termin przyjęcia do szpitala, wyznaczając go na dzień 3 grudnia. T. K. w dniu 23 listopada 2019r. pojechał do hospicjum, aby nie utracić miejsca i nie ryzykować późniejszej odmowy jego przyjęcia, zaś K. K. oczekiwała na termin przyjęcia jej do szpitala.

K. K. nie poinformowała L. K. o zamiarze umieszczenia męża w hospicjum, na czas swojej nieobecności i nie poprosiła go o zapewnienie ojcu opieki.

L. K. o pobycie ojca w hospicjum dowiedział się od ojca, który zadzwonił do niego podczas pobytu w tej placówce. L. K. uzyskał zgodę na złożenie ojcu wizyty i odwiedził go w hospicjum.

Dowód: przesłuchanie L. K. w charakterze strony k. 184-188, 193-196;

przesłuchanie K. K. w charakterze strony k. 196-198, 201-205.

T. K. zmarł w dniu 6 grudnia 2020r. w hospicjum. Organizacją pogrzebu zajmowała się jego pasierbica, gdyż zarówno K. K., jak i L. K. byli zakażeni koronawirusem i przebywali w izolacji.

Niesporne.

K. K., z tytułu organizacji pogrzebu męża, poniosła koszty w kwocie ogólnej 9 590,01 zł i na koszty te składała się kwota 6 650,01 zł, jako koszty własne oraz kwota 2 940 zł, jako koszty obce. Kwotę 4 000 zł przekazała przedsiębiorcy pogrzebowemu Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Pozostała część należności została dopłacona przez K. K..

T. K. został pochowany w grobowcu rodzinnym należącym do rodziny jego małżonki. Koszt budowy grobowca, w którym pochowano ogółem trzy osoby wyniósł 11 650 zł.

Dowód: dokumenty dotyczące organizacji pogrzebu k. 56-60, 62-64;

faktura k. 179.

W skład masy spadkowej po zmarłym T. K. wchodzi udział w prawie własności mieszkania położonego w S. przy ul. (...).

Dowód: akt notarialny k. 37-41,

protokół nr (...) k. 35-36,

KW (...) – niesporna.

Wartość mieszkania położonego w S. przy ul. (...) to 230 000 złotych.

Niesporne.

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów oraz przesłuchanie stron, które nie były kwestionowane i nie budzą żadnych wątpliwości. Zeznania świadków Sąd uznał za nieprzydatne z uwagi na pośredniość posiadanej przez nich wiedzy. Znaczenie posiłkowe miały jedynie zeznania wnuka spadkodawcy R. K. w zakresie, w jakim relacjonował on swoje starania o utrzymanie relacji z dziadkiem.

Rozważania.

Zgodnie z treścią przepisu art. 991 k.c. zstępnym, małżonkowi oraz rodzicom spadkodawcy, którzy byliby powołani do spadku z ustawy, należą się, jeżeli uprawniony jest trwale niezdolny do pracy albo jeżeli zstępny uprawniony jest małoletni - dwie trzecie wartości udziału spadkowego, który by mu przypadł przy dziedziczeniu ustawowym, w innych zaś wypadkach - połowa wartości tego udziału (zachówek). Jeżeli uprawniony nie otrzymał należnego mu zachowku bądź w postaci uczynionej przez spadkodawcę darowizny, bądź w postaci powołania do spadku, bądź w postaci zapisu, bądź w postaci świadczenia od fundacji rodzinnej lub mienia w związku z rozwiązaniem fundacji rodzinnej, przysługuje mu przeciwko spadkobiercy roszczenie o zapłatę sumy pieniężnej potrzebnej do pokrycia zachowku albo do jego uzupełnienia.

Art. 931 § 1 k.c. określający podstawową zasadę dziedziczenia ustawowego, stanowi, że w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonka; dziedziczą oni w częściach równych. Jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego instytucja zachowku służy ochronie interesów majątkowych najbliższych członków rodziny spadkodawcy, wymienionych

w art. 991 § 1 k.c. , przez zapewnienie im, niezależnie od woli spadkodawcy, a nawet wbrew jego woli, roszczenia pieniężnego odpowiadającego określonej wartości ich udziału w spadku, który by im przypadł przy dziedziczeniu ustawowym. Obliczenie zachowku następuje na podstawie wartości spadku ustalonej według cen z daty orzekania o roszczeniu z tego tytułu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2013 roku, sygn. V CSK 385/12, LEX nr 1275506).

Bezspornie spadkobierczynią testamentową w rozpoznawanej sprawie była pozwana K. K., która w całości nabyła spadek po zmarłym T. K., zaś

w przypadku dziedziczenia ustawowego do spadku powołani byli również syn zmarłego - L. K.. Pozwana kwestionowała roszczenia powoda tytułem zachowku co do zasady, podnosząc sprzeczność żądania z zasadami współzycia społecznego – art. 5 k.c. , upatrując owej sprzeczności w złych relacjach między spadkodawcą a jego synem oraz

w zaniechaniu spadkodawcy przez syna.

W ocenie Sądu zarzut pozwanej okazał się niezasadny.

Uprawnienie z tytułu zachowku ma charakter prawa podmiotowego, stąd też na tle realizacji żądania uprawnionego może pojawić się potrzeba oceny jego zachowania jako nadużycia prawa podmiotowego w rozumieniu art. 5 k.c. Zakres zastosowania tego przepisu powinien być jednak stosunkowo wąski, albowiem ocena sądu, czy żądanie zapłaty sumy odpowiadającej wysokości zachowku stanowi nadużycie prawa podmiotowego nie powinna pomijać, że prawa osoby uprawnionej do zachowku służą urzeczywistnieniu obowiązków moralnych, jakie spadkodawca ma wobec swoich najbliższych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r., sygn. IV CK 215/03). Już samo bowiem pozbawienie uprawnionego do zachowku korzyści ze spadku w drodze dziedziczenia jest dla niego okolicznością krzywdzącą i dolegliwą, a stanu tego nie powinno jeszcze pogłębiać ograniczenie możliwości realizacji roszczeń z tytułu zachowku. Pozbawienie uprawnionego tego prawa może nastąpić zatem jedynie w szczególnych, wyjątkowych, usprawiedliwionych okolicznościami sytuacjach. Ocena roszczenia uprawnionego o zapłatę zachowku, jako sprzecznego z zasadami współzycia społecznego w rozumieniu art. 5 k.c. , jest wprawdzie możliwa ale może nastąpić jedynie wyjątkowo (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 1981 r., sygn. III CZP 18/81). Dotyczy to przede wszystkim sytuacji dających podstawę do uznania spadkobiercy za niegodnego dziedziczenia – art. 928 k.c. lub jego wydziedziczenia – art. 1008 k.c.

Uzasadnieniem stanowiska pozwanej w zakresie sprzeczności żądania z zasadami współzycia społecznego stanowił zarzut niewłaściwej relacji powoda ze spadkodawcą, przejawiającej się zaniechaniem ojca, brakiem zainteresowania jego sprawami, złym traktowaniem i lekceważeniem. Okoliczności tych nie udało się jednak pozwanej wykazać – ze szczegółowych relacji stron postępowania, wygłoszonych w trakcie przesłuchania w charakterze strony, niewątpliwa jest wzajemna niechęć macochy do pasierba i odwrotnie – relacje tych dwojga osób rzeczywiście były chłodne, sporadyczne i pozbawione zaufania.

Nie ma natomiast żadnych przeszkód aby uznać za wiarygodne twierdzeń powoda, iż spotykał się z ojcem bez obecności pozwanej, rozmawiał z nim telefonicznie i że nie wszystkie spotkania miały charakter wydarzeń rodzinnych – zdarzały się bowiem takie, które miały charakter spontaniczny, krótkotrwały, przypadkowy czy roboczy. Bez znaczenia jest zarzut braku zainteresowania powoda sprawami ojca wywodzony z faktu, iż spadkodawca upoważnił wnuczkę żony do sprzedaży samochodu i garażu albowiem rozsądny jest argument powoda, iż nie poproszono go o pomoc w tym zakresie a nadto informacja

o planowanym wyzbyciu się samochodu ojca, była dla niego bulwersująca. Nietrafione były również zarzuty dotyczące braku pomocy, jakiej potrzebował chorujący ojciec albowiem powód wyjaśnił, że zazwyczaj kiedy otrzymywał prośbę o pomoc – udzielał jej. Sytuację,

w której nie mógł przewieźć ojca wyjaśnił koniecznością udzielenia pomocy matce, która również niekiedy jej potrzebowała. Niesporne pozostawało również, że umieszczenie T. K. w hospicjum zostało zaplanowane i zrealizowane przez K. K. bez konsultacji z powodem, co powoduje, iż fakt ten nie może być obciążający dla powoda, który zeznał, że liczył się z koniecznością zaopiekowania się ojcem podczas hospitalizacji macochy i omówił z żoną konieczność chwilowego przeniesienia się do mieszkania ojca.

Bez znaczenia dla oceny wiarygodności zarzutów pozwanej pozostają zeznania wnioskowanych przez nią świadków, którzy wiedzę o relacjach między ojcem a synem czerpali od pozwanej. Pozwana zeznała nadto, że powód nie zna jej dzieci, zaś podczas okazywania jej zdjęć złożonych do akt stwierdziła, że nie rozpoznaje żony powoda. Taki stan rzeczy potwierdza przekonanie Sądu, że pozwana nie zabiegała o budowanie relacji rodzinnych pomiędzy członkami

rodzin, spowinowaconych przez zawarcie związku małżeńskiego między nią a T. K., stąd niemożliwe jest czynienie na tej podstawie ustaleń, iż relacje L. K. ze zmarłym ojcem, naruszały zasady współżycia społecznego.

Dodatkowo relację powoda w zakresie zainteresowania spadkodawcy kontaktami z synem i jego rodziną oraz w zakresie starań powoda o utrzymanie relacji potwierdzają zeznania wnuka T. R. G.-K., który będąc uczniem technikum spotykał się z dziadkiem, starał się kontakt podtrzymywać, jednak z czasem zaprzestał tych starań z uwagi na przejawy niechęci, jakiej doświadczył ze strony pozwanej.

Z uwagi na powyższe okoliczności Sąd uznał zarzut naruszenia art. 5 k.c. za bezzasadny. Orzecznictwo uznaje wprawdzie możliwość obniżenia roszczenia o zachówek na podstawie ww. przepisu, jednakże zakres jego stosowania powinien być niewielki, albowiem prawa osoby uprawnionej do zachowku służą urzeczywistnieniu obowiązków moralnych, jakie spadkodawca ma wobec swoich najbliższych. Nadto już samo pozbawienie uprawnionego do zachowku korzyści ze spadku w drodze dziedziczenia jest dla niego okolicznością krzywdzącą i dolegliwą, a stanu tego nie powinno jeszcze pogłębiać ograniczenie możliwości realizacji roszczeń z tytułu zachowku (tak Sąd Okręgowy we Wrocławiu w uzasadnieniu wyroku z dnia 27 czerwca 2013 r. Sygn. akt II Ca 529/13).

Dodatkowo, w ocenie Sądu, sytuacja życiowa pozwanej nie należy do szczególnie wyjątkowych – jej dochody i wydatki mieszczą się w przeciętnym zakresie, zatem brak jest podstaw do przyjęcia, że roszczenie o zachówek w analizowanej sprawie stanowi nadużycie prawa podmiotowego przez powoda.

W związku z uznaniem przez Sąd roszczenia L. K. za usprawiedliwione co do zasady, czynnością niezbędną do obliczenia należnej mu kwoty zachowku, stało się ustalenie wartości spadku.

Kodeks cywilny nie przejął uregulowania zawartego w art. 160 § 1 d.p.s. , który wyraźnie wskazywał, że należy określić czystą wartość spadku, tzn. obliczyć wartość aktywów spadkowych i odjąć od tego pasywa. Artykuł 993 nie wskazuje na konieczność dokonania takiego zabiegu, ale nie może budzić wątpliwości, że zachówek należy obliczać, biorąc pod uwagę czystą wartość spadku (tak J. P. (w:) Kodeks cywilny. Komentarz, red. J.I. B., J. I., J. P., Z. R., W. 1972, s. 1912). Ustawa wyraźnie określa jedynie, że przy obliczaniu zachowku nie uwzględnia się zapisów zwykłych i poleceń. Należy rozumieć to w taki sposób, że po ustaleniu wartości stanu czynnego spadku nie odejmuje się od niej zapisów zwykłych i poleceń, mimo że stanowią one długi spadkowe. E. S.-B., J. W. [w:] Kodeks cywilny. Komentarz. Tom VI. Spadki, wyd. II, red. J. G., W. 2017, art. 993, art. 994, art. 995.

Sąd ustalił, że spadek obejmuje udział w prawie własności mieszkania położonego w S. przy ul. (...), które małżonkowie nabyli w trakcie trwania związku małżeńskiego za wspólne środki. Wartość mieszkania pozostawała między stronami niesporna.

Powód nie wykazał aby w majątku znajdowały się inne składniki albowiem pozwana wykazała, że zarówno garaż, jak i samochód zostały sprzedane, zaś uzyskane z tego tytułu środki przeznaczone na bieżące potrzeby małżonków, w tym na wydatki związane z opieką nad chorym T. K..

Z rozliczenia do zlecenia nr Z (...) z dnia 21 grudnia 2020r. wynika że z tytułu organizacji pogrzebu K. K. poniosła koszty w kwocie ogólnej 9 590,01 zł i na koszty te składała się kwota 6 650,01 zł jako koszty własne oraz kwota 2 940 zł jako koszty obce. Z rozliczenia wynika że kwotę 4 000 zł przekazał Zakład ubezpieczeń Społecznych i pozostała dopłata w kwocie 5 510 zł zaś do rozliczenia pozostało 80,01 zł, które powódka również zapłaciła, co pozostawało niesporne.

Do powyższego rozliczenia wystawiono fakturę VAT nr F 340/2020r. , opiewającą na kwotę 6 650 zł brutto. Jako koszt pogrzebu wskazana została kwota 800 zł tytułem opłaty za przechowywanie zwłok w chłodni miejskiej oraz kremację osoby dorosłej w ogólnej kwocie 800 zł. Jako nabywcę określono K. K., zaś jako płatnika Zakład (...) Spółka Akcyjna

w S.. Dodatkowo Zakład usług (...) w S. wystawił fakturę VAT nr Z U K / 20 / f / W C / zero 12-440 wskazując jako nabywcę K. K., jako płatnika Zakład (...) na kwotę 1 790 zł.

K. K. wyjaśniła również, że wydatek na poczet opłaty za miejsce na cmentarzu (k. 61) nie jest kosztem pochówku jej męża.

Sąd uwzględnił wydatek w kwocie jednej trzeciej wydatku na poczet budowy grobowca z uwagi na fakt, że wybudowano go dla trzech pochowanych w nim osób.

Długi spadkowe obejmowały więc:

5 510 zł – koszty pogrzebu,

11 650 / 3 = 3 883,33 zł – 1/3 ceny pomnika,

Razem 9 393,33 zł / 2 = 4 696,66 zł

Należny zachówek obliczono więc w poniższy sposób:

Wartość całego mieszkania 230 000 złotych.

Wartość udziału spadkodawcy 115 000 złotych

Wartość 50 % udziału spadkodawcy 57 500 zł

Długi spadkowe obciążające powoda 4 696,66 zł

$57\,500\text{ zł} - 4\,696,66\text{ zł} = 52\,803,34\text{ zł} \times 50\% = 26\,401,67\text{ zł}$ i kwotę tę Sąd przyznał powodowi w pkt 1 wyroku, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Sąd uznał, że pozwana nie wykazała aby deklarowane nakłady małżonków na utrzymanie mieszkania miały charakter długów spadkowych – nie wykazała w szczególności jakie nakłady do potrącenia zgłasza, z jakich środków były realizowane oraz w jaki sposób podwyższały wartość spadku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 w zw. z art. 100 k.p.c. , który stanowi, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

Powództwo w sprawie było uzasadnione co do kwoty stanowiącej 52,80% dochodzonego roszczenia. Powód wygrał sprawę w 52,80%, zaś pozwana w 47,20%.

Powód poniósł następujące koszty procesu: 2 500 złotych tytułem opłaty od pozwu oraz 3.600 złotych tytułem wynagrodzenia pełnomocnika – łącznie 6 100.

Pozwana poniosła koszty procesu w następującej wysokości: 3.600 złotych tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Podstawę prawną kosztów stron stanowią: w zakresie opłaty sądowej od pozwu - art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych

(t.j. Dz. U. z 2023r. , poz. 1144 ze zm.), w zakresie 3 600 zł z tytułu wynagrodzenia adwokata – § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r.

w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 z późn. zm.), w zakresie 17 złotych z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa - art. 1 ust. 1 pkt 2 oraz część

IV załącznika ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2006 Nr 225 poz. 1635 z późn. zm.).

Pozwana powinna zwrócić powodowi 52,80% jego kosztów procesu tj. 3 220,80 zł,
a powód pozwanej 47,20% jej kosztów procesu, tj. 1.707,22 zł. Dokonując wzajemnych potrąceń należało zasądzić od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1 519,58 zł, o czym Sąd orzekł w punkcie 3 wyroku.

Tak argumentując należało orzec jak w sentencji wyroku.